

bestyrelses Erklæring, skal jeg ganske vist gjerne fremme. Jeg skal dog bemærke, at Grunden til, at man har troet at kunne lade det bero ved Krigsministeriets Erklæring i slige Tilfælde, er den, at man er gaaet ud fra, at det maatte have de bedste og paalideligste Oplysninger om de vedkommende Personer, og man kan ogsaa godt tænke sig, at den paagjældende Kommunalbestyrelse ikke kjender Stort til en underordnet militær Person, f. Ex. en Spillemand eller Eignende. Naar Krigsministeriet indvilger deri, kan der imidlertid ikke være Noget i Veien for, at Kommunalbestyrelsens Erklæring indhentes. I Anledning af, hvad der er udtalt i Udvalgets Betænkning, skal jeg dog endnu bemærke, at det, naar man i saadanne Tilfælde indhenter Kommunalbestyrelsens Erklæring, ganske vist ikke er, fordi den paagjældende Person ved at faae Indfødsret erhverver Valgret i Kommunen, men det er, fordi man venter derfra at faae de paalideligste og sikreste Underretninger om hans Kvalifikationer, som, naar de lede til, at han faar Indfødsret, give ham Rettigheder af langt større Betydning end den at være valgberettiget i Kommunen. — Med Hensyn til det sidste Punkt er der ikke nogen Uoverensstemmelse imellem, hvad Udvalget har udtalt, og hvad der tidligere er udtalt fra Ministerens Side. Jeg ser deri kun en Bekræftelse paa, at det, naar Formanden for Sogneraadet har underskrevet paa Sogneraadets Vegne, maa anses for at være en Erklæring, der er ligesaa fuldt gyldig, som om den var underskrevet af det samlede Sogneraad. Jeg skal dermed anbefale Sagen til Vedtagelse.

Ordføreren (Wajer): Paa en enkelt Udtalelse nær tror jeg, at Udvalget og Thinget i det Hele taget vil føle sig tilfredsstillet ved det Svar, som den ærede Indenrigsminister gav. Det er saaledes indrømmet, at den under Nr. 41 nævnte Soldassistent burde have Indfødsret, en Indrømmelse, som i et lignende Tilfælde var vanskelig at faae ved det tilsvarende Lovforslags Behandling ifjor. Det eneste Punkt, hvormed jeg, for mit Vedkommende i alt Fald, ikke følte mig tilfredsstillet, var det, at det syntes, at Ministeren ikke var meget tilbøjelig til at underkaste hele vor Indfødsretslovgivning et samlet Gjennemsyn. Jeg tror dog, at det ofte har viist sig at være vanskeligt at drage Grændsen i Tvivlstilfælde om, hvorvidt der kræves Indfødsret eller ei. Jeg husker ikke noget bestemt Tilfælde; men tidligere har man haat den Opfattelse, at der kun krævedes Indfødsret til kongelige Embedsmænd med Pensioneret. Jeg kommer til at tænke paa et andet Tilfælde, hvor det ogsaa er vanskeligt at drage Grændsen; der har undertiden været Spørgsmaal om, hvorvidt Nogen var forpligtet til at gjøre Tjeneste ved Brandvæsenet, og jeg har set Afgjø-

relser i den Retning, hvor Afgjørelsen tidt har ligesom vugget paa en Knivspids, idet Underretsproratorer skulle være fritagne, hvorimod Underretssagførere ikke skulde være det. Det er saaledes vanskeligt at drage Grændsen paa disse Omraader. Den ærede Minister indrømmede imidlertid med Hensyn til den omtalte Bestemmelse i Værnepligtsloven, at der muligvis fandtes Mangler i Lovgivningen i dette Tilfælde, som ere vanskelige at afhjælpe; dette giver mig Haab om, at det høie Indenrigsministerium ikke vil undlade at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og tage under nærmere Overveielse, om det ikke var rigtigt at underkaste Indfødsretsloven en samlet Prøvelse. Naar den ærede Minister bemærkede med Hensyn til, at Militære hidtil kun ere bleve anbefalede af deres egne Foresatte, at det vilde have sær Vanskelighed for Kommunalbestyrelsen at give en saadan Anbefaling, da den i Almindelighed ikke kjendte Paagjældende, skal jeg dertil sige, at noget Eignende finder Sted i Kjøbenhavns Magistrat, som er i samme Tilfælde, men da maa støtte sig til Anbefaling af Andre, og i dette Tilfælde vil vedkommende Kommunalbestyrelse ogsaa let kunne gjøre det, da det altid maa antages, at de militære Foresatte kjende Vedkommende tilstrækkeligt. Det Hensyn, som har været det afgjørende for Udvalget, er, at, ligesom Folkerepresentationen giver sit Samtykke til, at der gives Indfødsret, som er en Betingelse for den politiske Valgret, saaledes skal Kommunalbestyrelsen give sit Samtykke dertil, fordi der ogsaa derved opnaas kommunal Valgret.

Justitsministeren (Mellermann): I Anledning af den Indstilling, det ærede Udvalg har gjort angaaende Overveielse af Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af at forandre den Bestemmelse i Værnepligtsloven, hvorefter ikke blot Indfødtte, men ogsaa Udlandinge ere værnepligtige, naar de have taget fast Ophold her i Landet, skal jeg tillade mig at bemærke, at det er et Spørgsmaal, hvorpaa jeg har haat Leilighed til noget at henvende min Opmærksomhed. Jeg vil imidlertid ikke i dette Dieblit udtale nogen afgjørende Mening derom; men jeg vil dog paa den anden Side ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg helter til at antage, at det vilde være rigtigt at ophæve denne Bestemmelse, saaledes at Værnepligten kun paahvilede Indfødte. Jeg tror, at det Lab, som Armeen eller Værnet derved vilde lide, ingen Betydning vilde have, men at man ved en saadan Regel vilde komme mest i Overensstemmelse med, hvad der gjælder andre Steder. Jeg kan ikke i dette Dieblit sige, hvad der gjælder i mange af de europæiske Lande, men jeg veed dog, at Reglen i Tydsland, som jo er det Land, der ligger os nærmest, og med hvilket vi have de fleste Konflikter i disse Spørgsmaal, er den, at Værnepligten følger med Natio-